

[Sønderby]

Bennedsen om Hedeselskabet, som jeg ikke helt forstår. Der står på side 3:

»Det må desuden overvejes at inddrage opgaver, som Det Danske Hedeselskab varetager for staten i denne administrative forklænging.«

Jeg vil da godt lige spørge, når man nævner Hedeselskabet her: har man ikke indtryk af fra forslagsstillernes side, at Hedeselskabet også er gået ind i den miljøpositive side af sagen og prøver at medvirke til at klare vandløbene og alle de ting dér? Jeg ved ikke rigtig, hvorfor man skal gå uden om det, men det kan jeg måske få forklaret.

Så nåede jeg ikke at få det hele sagt om marginaljorderne. Det blev af ministeren sagt, at redegørelsen herom er lige om hjørnet, og vi er alle sammen enige om, at der er nogle marginaljordsproblemer. Det var derfor, jeg sagde, at det er nævnt både i EFs grøn bog, i landbrugsministeriets arbejder med det og af miljøministeriet og landboorganisationerne, og jeg kan da også sige, at i de planer om en ny landbrugslov, som landbrugsministeren har – han har fået et par skrub her i dag, dem skal han nok selv svare på – har man også taget højde for den problematik. Fru Lone Dybkjær siger, at marginaljorderne eventuelt kunne beplantes med skov og sådan noget, og det tager man også højde for i den nye landbrugslov. Jeg synes derfor ikke, der er de store problemer i lovforslaget, for vi er på vej med alle disse ting. Det eneste – og det var også det, fru Lone Dybkjær svarede fru Birgith Mogensen på – vi måske er lidt uenige om, er hastigheden, hvor stærkt det skal gå, eller måske er det mere, hvordan vi finder pengene til det, og da kan det da være spændende at se, om der til den naturfond, som fru Lone Dybkjær foreslår, kommer midler fra anden side, der vil hjælpe os over disse problemer. Fru Lone Dybkjær er jo også medansvarlig for finansloven og for at få det hele til at nå sammen, og alle de steder, hvor vi kan få ting lavet, som ikke koster penge, er vi da absolut med. Vi er også villige til både på den ene og den anden måde at være med til at ofre nogle midler, men der skal være en sammenhæng i tingene, og det er det, vi prøver at forklare.

Margrete Auken (SF):

Som jeg sagde i mit første indlæg, er noget af det, som er mest bekymringsvækkende ved hele den grønne bølge, der skyller ind over os, at den måske kan være meget verbal og knap så fuld af konkrete initiativer, så jeg prøver ligesom at gribe fat nogle af de steder, hvor jeg kan se, at vi kan få noget konkret ud af det, og jeg vil godt tilslutte mig det, som fru Dorte Bennedsen sagde om marginaljorderne. Vi venter spændt, for det kan jo gå rivegalt, hvor der kommer juletræer på alle de jorder, som man i landbrugsministeriet finder ud af at det ikke kan betale sig at have under dyrkning, og hvis det bliver løsningen, har vi tabt en enestående lejlighed på gulvet.

Jeg vil også lige sige om frikommuneordningen, at jeg er glad for, at fru Dorte Bennedsen kom så klart ud, men jeg tror også, at jeg lige kort misforstod fru Lone Dybkjær. Jeg kunne ikke helt høre, hvor klar meldingen var, for det er klart, at administrative tiltag, sådan som ministeren har præsenteret dem for os, kan føres frem og tilbage, og det er det, ministeren har lovet os. Men det, der går galt – og næsten alt, hvad jeg har set, er noget, der kan gå rivegalt – kan ikke føres tilbage uden meget store omkostninger, så kan vi nu her få den melding igennem, er det også et meget stort udbytte.

Jeg er lidt ked af, at vi ikke fik så klar en melding på det med finansloven. Det var selvfølgelig lidt af en gimmick, jeg lavede før med lov nr. 230 bare for at fortælle, at det burde have været helt andre summer, vi havde at rutte med i dag, end de sølle 15 mill. kr., som vi så gerne skulle have til at blive til noget mere, og her ville jeg måske have sat pris på en klar tilkendegivelse også fra fru Lone Dybkjær. Men jeg tror da stadig væk, at vi kan få det, når vi skal have vores finanslov igennem. Det er der ingen grund til at være skeptisk over for.

Så vil jeg sige, at jeg er parat til at tilgive ministeren næsten hvad som helst af valenheder efter den om Vestamager. Når man bor sådan, at man nærmest kan se Vestamager, er det noget, man omfatter med meget stor ømhed, og det er en fantastisk chance, vi har i øjeblikket for at få fredet dette store område. Det er sådan, at jeg går hjem og føler, at ministeren næsten har givet et godt løfte her, så alle mine spydigheder, som jo ellers løber lidt af med mig, har jeg fuldstændig gemt at